

PANATEJE, DIONIZJE I... GRECCY
TRAGICY. O TEATRZE GRECKIM
SŁÓW KILKA

BEATA ZIELIŃSKA
TADEUSZ BANOWSKI

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka polskiego dla szkoły ponadpodstawowej poziom rozszerzony

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – dr Jolanta Sawicka-Jurek
Recenzja merytoryczna – Dorota Dąbrowska
Bożena Świąch
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Panateje, Dionizje i... greccy tragicy. O teatrze greckim słów kilka

Klasa / czas trwania zajęć/lekcji:

I / 45 minut

Cele. Uczeń:

- opisuje budowę teatru greckiego;
- wskazuje genezę teatru greckiego;
- charakteryzuje cechy dramatu;
- określa znaczenie teatru dla starożytnych Greków;
- interpretuje tekst źródłowy;
- przedstawia argumenty o wartościach dramatu antycznego;
- formułuje konspekt wypowiedzi argumentacyjnej.

Metody/techniki/formy pracy:

- praca z wykorzystaniem Internetu i komputerów;
- lekcja odbywa się w pracowni komputerowej;
- praca w grupach;
- prezentacja;
- wyszukiwanie informacji.

Środki dydaktyczne:

- audycja radiowa *Beckett jak Sofokles. Antyk we współczesnym polskim teatrze* (<https://www.polskieradio.pl/8/3664/Artykul/1171756,Beckett-jak-Sofokles-Antyk-we-wspolczesnym-polskim-teatrze>);
- samodzielnie wyszukane materiały internetowe;
- *Słownik mitów i tradycji kultury* Władysława Kopalińskiego.

Opis przebiegu lekcji:

Część wstępna:

1. Zapoznanie z genezą teatru greckiego, znaczeniem Panatenajów, Małych i Wielkich Dionizji.
2. Udzielenie informacji o prawach autorskich i wolnych licencjach – przypomnienie zasad korzystania z Internetu.

Część właściwa:

1. Podział na grupy. Założenie przez grupy konta na darmowej witrynie do tworzenia prezentacji online, np. Google Slides (<https://www.google.pl/intl/pl/slides/about/>), https://www.canva.com/pl_pl/tworzyc/prezentacje/), Prezi (<https://prezi.com/>).

2. Praca w 3 grupach przy stanowiskach z komputerami. Wyszukiwanie przez uczniów ilustracji z planami teatru greckiego. Tworzenie prezentacji online na temat teatru greckiego, wkładu w rozwój tragedii Ajschylosa, Eurypidesa, Sofoklesa (każda grupa przedstawia innego tragika). W tworzeniu tekstów uczniowie korzystają ze stron: <https://www.krzysztof-gajewski.info/pdf/dydaktyka/poetyka/konspekty/dramat/dramat.pdf> oraz <http://kocur.uni.wroc.pl/laboratorium-dionizosa-1-jak-grotowski-wynalazs-teatr-antyczny/>, a także ze *Słownika mitów i tradycji kultury*.
3. Prezentacja prac przez uczniów.
4. Wysłuchanie audycji radiowej *Beckett jak Sofokles. Antyk we współczesnym polskim teatrze* (<https://www.polskieradio.pl/8/3664/Artykul/1171756,Beckett-jak-Sofokles-Antyk-we-wspolczesnym-polskim-teatrze>), sformułowanie argumentów potwierdzających uniwersalność dramatu antycznego, przytoczenie głównych problemów poruszanych w audycji (dyskusja).

Część podsumowująca: Przedstawienie przez nauczyciela zasad kompozycji tragedii greckiej. Wykonanie przez uczniów zadania online: <http://scholaris.pl/resources/run/id/48349>.

Zadanie domowe: Napisz konspekt wypowiedzi argumentacyjnej uzasadniającej tezę, że dramat antyczny żyje.

Komentarz metodyczny:

Zastosowane w lekcji metody kształtują umiejętności rozwijające kompetencje cyfrowe oraz w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, wielojęzyczności, osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się, które są cenne na rynku pracy. Podczas oceniania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy: zapewnić właściwe oświetlenie sali lekcyjnej i miejsca pracy, wykorzystać mocne strony ucznia, stworzyć atmosferę pracy sprzyjającą budowaniu pozytywnych emocji i doświadczeń, dostosować materiały i narzędzia do warunków i możliwości ucznia, np. w materiałach tekstowych powiększyć czcionkę, stosować zakreślenia, dostosować wymagania edukacyjne, stopień, np. wydłużyć czas pracy, umożliwić zapoznanie się z materiałem źródłowym w domu i udzielić wskazówek do pracy, zorganizować pomoc koleżeńską, stosować ocenianie kształtujące, wspierające ucznia, połączone z samooceną i oceną koleżeńską, wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a w których miejscach popełnił błędy lub co wykonał źle, w jaki sposób może uzupełnić braki lub poprawić błędy oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności.